Іду, і клонюся доземно,
І вірю.
За мною, передо мною темно
В безмір'ю.
За мною, передо мною чорне,
Безкрає,
А часом блиск пожеж
Сліпучу пітьму без меж
Розгорне,
розкрає
і щезне…
Блукаю…
Зорі!
Вже в труні ви.
А в серце лізуть сумніви:
"Грядеши?. Камо?!"
А в серці родиться і гине
У просторі
Таке, як зойк дитини:
"Мамо!"

1921.